

skulle udmåles i timelønninger i forhold til de beløb dér.

Jeg synes, at de beløb skal frem, og jeg synes, at det er skamfuldt for dommerne selv, at de har nogle talsmænd, der siger – jeg ved godt, at der er enkelte af dommerne, der har sagt: Vi tager da ingen skade af, at det her kommer frem. Jeg vil godt sige i den forbindelse – det kan godt lyde lidt insinuerende nu, men det er ikke sådan ment – at det jo er sådan, at der er adskillige præsidenter, i hvert fald en enkelt præsident, måske flere, der gerne påtager sig det hverv at være voldgiftsdommer.

Jeg siger ikke, at det hænger sammen med, at lønnen er god, det har jeg ingenting sagt om, men det kunne være godt, at vi vidste, hvad den var, og så kunne det derudover være godt, hvis vi skal have det system med de dér foretagender, at det så ikke er præsidenten, der skal være den, der afgør, om der er for mange penge i det, og samtidig selv kan påtage sig det, osv. Så skal det enten være sådan, at præsidenten ikke kan gøre det, eller også i hvert fald sådan, at det er Domstolsstyrelsen, der i givet fald udpeger, måske efter indstilling, men sådan at der kommer lidt mere snor i det.

Jeg synes, det er en virkelig sort plet i det her forslag og lidt afslørende for dommerne og for deres svar, og der er ingen af dem, der argumenterer behageligt, sådan at det er rart at læse. Det er hele vejen igennem en lille bitte smule snavs at komme ind i den argumentation, og jeg kan ikke forstå, at de synes, det er skamfuldt, at de dér indtægter kommer frem. De skal altså fremstå som uafhængige, og jeg håber, at vi får den sag på plads, inden vi er færdige her, og jeg håber altså også, at det sker med Socialdemokratiets åbenlyse støtte.

Så er der nogle småting, jeg ikke kan forstå. Jeg synes, at det er vældig, vældig godt, at man har brugt god tid på det her, men jeg kan ikke finde ud af, hvor den filosofiske overvejelse er henne over, at Den Særlige Klagerets dommere skal udnævnes efter det gamle system, altså dér er det justitsministeren, derefter indstilling af 4, og jeg har kigget efter, og der står bare, ja – der står ingenting.

Det er ikke, fordi jeg siger, at der er noget galt i det. Man kan spørge: Hvad er der galt i det eksisterende system? Men det kan jo godt være, at det simpelt hen bare lige er røget med videre; ellers vil jeg gerne have en forklaring på, at når det gælder Den Særlige Klagerets dommere, så kommer justitsministeren pludselig

ind og kan vælge 1 ud af 4 til alle posterne. Det vil jeg godt lige vide også.

Så er der det, vi har diskuteret i SF's bagland og i vores retsudvalg, diskussionen om, hvem der skal kunne få mulighed for at kunne komme ind udefra, og jeg er ganske enig med justitsministeren i, at for folk, der har deres private biks, kan det være utrolig svært at have en prøveperiode på længere end tre måneder. Men det var faktisk også det, jeg prøvede at gøre opmærksom på, at det er altså andre end sig selv, det er selvfølgelig det dér med Advokatrådet og Slotsholmen og så måske, hvis man kommer i tanker om det, Folketinget, der kunne komme på tale, og så universiteterne.

Jeg nævner de store ideelle organisationer, men der kunne være privatansatte, som ikke kan få fri i ni måneder, og som man derfor på forhånd siger, at dem vil man ikke se. Det er meget, meget svært at få fri i ni måneder til sådan en stilling som den her.

Ellers synes jeg, at ministeren skal sige, hvordan det så på anden måde skal kunne lade sig gøre, så vi ikke lukker det inde i sit eget system. Der sidder faktisk i det private system jurister, som jeg tror det ville være spændende at få med ind, og at det skal være fremragende jurister, er vi alle sammen enige om. Det er ikke det, der er til diskussion.

Så er der hele diskussionen om, hvorvidt nogle af os har ment, at hvis vi skulle have en helt uafhængig domstol, som så i givet fald skulle sortere under Folketinget, om det er ensbetydende med, at man dermed har sagt, at man vil politisere domstolene. Det er vistnok kun Socialdemokratiet, der har sagt det, først ordførerne, derefter ministeren, i den her debat.

Det er der altså ingen – ingen – der har ønsket i Danmark. Jeg er enig med ministeren i, at det ikke er ønskværdigt. Jeg tror heller ikke, at det var det, der lå bag Advokatrådets Menneskerettighedsudvalgs forslag om, at det skulle være på den måde, at nu skulle man politisere domstolene. Man kan altså godt tænke andre modeller end en, der så i øvrigt hele vejen igennem kopierer det amerikanske system, fordi det på det punkt, nemlig at de står frit i forhold til forvaltningen i øvrigt, så betyder, at man også skal have de, synes jeg, højst betænkelige sider, der også er af det amerikanske system.

Men det vil jeg så ikke gøre mere ud af nu. Jeg vil bare have det understreget også for historikkens skyld, at det altså alene er Social-